

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Пекарівська сільська рада
Конотопського району
Сумської області**

вул. Центральна, 4, с. Пекарі,
Конотопський район,
Сумська область, 41675

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Пекарівської сільської ради Конотопського району Сумської області «Про встановлення на території Пекарівської сільської ради місцевих податків і зборів» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Пекарівської сільської ради Конотопського району Сумської області від 28.05.2019 № 146.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань бюджету, фінансів, агропромислового комплексу та земельних питань, та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Пекарівської сільської ради планується встановити: плату за землю в частині земельного податку (додаток 1); податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 2); транспортний податок (додаток 3); єдиний податок (додаток 4); туристичний збір (додаток 5).

1. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №5362/0/20-19 від 12.07.2019

Юсупова Богдана Владиславівна

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Підпунктом 03.04. пункту 03 та підпунктом 12.04. пункту 12 додатка 1 «Ставки земельного податку на 2020 рік» планується встановити, зокрема ставки податку для будівництва та обслуговування будівель громадських та релігійних організацій та для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.

Відповідно до норм пункту 283.1 статті 283 ПКУ до земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком відносяться, зокрема: земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку (підпункт 283.1.8); землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування (підпункт 283.1.4.).

Враховуючи зазначене, пропонуємо підпункт 03.04 пункту 03 та підпункт 12.04. пункту 12 виключити з додатка 1 «Ставки земельного податку на 2020 рік» до проекту рішення.

3. Додаток 2 «Пільги із сплати земельного податку на 2020 рік» до проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до вимог статей 282 та 283 ПКУ.

4. Додатком 1 «Ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2020 рік» до проекту рішення планується встановити ставки податку за об'єкти оподаткування, які відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, не є об'єктами оподаткування, зокрема за об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, криті ринки (пункт 1230.2), склади спеціальні товарні (1252.5), складські майданчики (1252.7), склади універсальні (1252.8), склади та сховища інші (1252.9), будівлі навчальних та дослідних закладів (пункт 1263).

Відповідно до підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 ПКУ не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема: об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках (підпункт «е»), будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств (підпункт «є»), будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг (підпункт «і»).

Зважаючи на зазначене, рекомендуємо додаток 1 «Ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2020 рік» до проекту рішення прийняти з урахуванням вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

5. Додаток 2 «Пільги із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2020 рік» до проекту рішення, в якому надано пільгу із сплати земельного податку підприємствам, установам та організаціям комунальної форми власності пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 ПКУ, яким визначено, що податкове законодавство України ґрунтується на принципах рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

Крім того, згідно із статтею 30 ПКУ підставами для надання податкових пільг є особливості, що характеризують певну групу платників податків, вид їх діяльності, об'єкт оподаткування або характер та суспільне значення здійснюваних ними витрат. Податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України про захист економічної конкуренції виключно ПКУ, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, прийнятими відповідно до ПКУ.

6. Додатком «Ставки єдиного податку на 2020 рік» до проекту рішення планується встановити фіксовані ставки єдиного податку для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року; для другої групи платників єдиного податку – 20 відсотків до розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Ставки для платників єдиного податку запропоновано встановити в однаковому для всіх суб'єктів господарювання максимальному розмірі, без врахування рівня доходів суб'єктів господарювання в залежності від видів економічної діяльності (їх платоспроможності).

Підсумовуючи вищенаведене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

Так, у розділі I АРВ розробник проекту рішення обмежився лише текстовим описом проблеми, зокрема не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі III АРВ, розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей у розділі III АРВ розробником не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі.

Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають як внаслідок прийняття регуляторного акта, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків, у тому числі, витрат суб'єктів господарювання, не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для її вирішення.

Також, в АРВ не обґрунтовані розміри ставок податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання, та не наведено алгоритм їх визначення.

У розділі V АРВ до проекту рішення розробником не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Розділ IX АРВ не містить інформації про метод (статистичний/соціологічний) проведення відстеження результативності.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі - М-Тест) розробником проекту рішення не наведено інформаційних даних про учасників консультацій, не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоноване регулювання, що порушує вимоги Методики.

У пункті 3 М-Тесту до адміністративних витрат суб'єктів малого підприємництва віднесені, серед інших, витрати на процедури офіційного звітування (підпункт 15). Натомість, зазначені процедури визначені ПКУ та не встановлюються проектом рішення. Пропонуємо виключити підпункт 15 з пункту 3 М-Тесту.

Таким чином, розробником не доведено відповідність проекту рішення вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципам збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів, суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням викладеного вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проект рішення Пекарівської сільської ради Конотопського району Сумської області «Про встановлення на території Пекарівської сільської ради місцевих податків і зборів» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Володимир ЗАГОРОДНІЙ

